

Biskop Tor Singsaas, hilsen ved innvielse av nytt orgel i Strinda kirke 2009.

Hilsen til menighet, kantor og orgel i Strinda kirke

Det er en stor glede for meg å gratulere Strinda menighet og kantoren i Strinda med nytt orgel i Strinda kirke. Et stort og krevende prosjekt er slutført. Mange har lagt ned et fortjenstfullt arbeid for å få realisert dette. Orgelet vil også være et betydelig tilskudd til den mangfoldige ”orgelfamilien” i Trondheim, som det tredje største i byen.

Orgelet har en sentral plass i våre kirker. Det har stått i kirkehuset i uminnelige tider. En evighet hviler nesten over det. For orgler har det med å bli gamle. Og blir de stelt pent med, så overlever de oss aller fleste. Men vi kan ikke snakke om orgelet uten samtidig å nevne kantoren. Uten kantor, ikke en lyd fra orgelet. Da er det taust.

Et orgel skal lyde. Og det er et vidunderlig instrument som tonene strømmer ut av når kantoren lar sine hender og føtter danse rundt på tangenter og pedaler. Orgelet og kantoren kan med sin musikk åpne opp nye rom i menneskene som bare de kan,-- og hvor Gud møter oss.

Sangen og musikken er «det usynlige sakrament» - «det musiske sakrament», slik skapende kunst kan være, hvor vi fornemmer at Gud plutselig er der, og blir hos oss for en stund. Derfor er det at orgelet og kantoren betyr så mye for oss, og at deres plass i våre kirker har vært så selvsagt i lange, lange tider. Sammen med kantoren løfter orgelet «det usynlige musiske sakrament» inn mellom oss, og Den hellige Ånd kommer til oss sammen med tonene, klangene, harmoniene og disharmoniene. Ja, livet blir oss så nær. Når det skjer, er også Jesus Kristus der mellom oss.

Vi ønsker orgelet i Strinda kirke er langt liv. Og må det bli stelt pent med, slik at det kan bli riktig gammelt.

Må det bli til velsignelse for Strinda menighet.

Tor Singsaas,
biskop i Nidaros